

การพัฒนาแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎี
การเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทย
ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ENHANCING UNDERGRADUATE STUDENTS' ABILITY IN WRITING THAI
ESSAYS THROUGH AND INSTRUCTIONAL MODEL DEVELOPED BY
USINGTRANSFER OF LEARNING AND SOCIAL COGNITIVE THEORY

ฐิติพร สังขรัตน์¹ บุษบา บัวสมบุญ² กมล โปธิเย็น³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)สร้างรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทย2) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตแบบของการวิจัยและพัฒนาเป็นการผสมผสานวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักผู้ให้ข้อมูลสำคัญคืออาจารย์ที่สอนในรายวิชาภาษาไทยจำนวน 2 คน และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ1) รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดความสามารถทางการเรียนรู้การเขียนเรียงความภาษาไทย 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ และ 5) แบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและเชิงปริมาณ ประชากรคือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีที่ 1 จำนวน 230 คนกลุ่มตัวอย่าง30คนวิธีการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มอย่างง่ายวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้รูปแบบการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹นักศึกษาลัทธิสุตรคุษฎีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาสาขาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.,ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การถ่ายโยงการเรียนรู้, ทฤษฎีการเรียนรู้ตามตัวแบบ, เรียงความภาษาไทย

Abstract

The purposes of this research were to 1) construct an instructional model based on transfer of learning with social cognitive learning theory to enhance ability in writing Thai essay of undergraduate students. 2) study the effectiveness of using an instructional model based on transfer of learning with social cognitive learning theory to enhance ability in writing Thai essay of undergraduate students. research and development methodology by used mixed methodologies of quantitative and qualitative research. Used by the main quantitative research methodology, Key informants was 2 Thai Instructors and 30 students from Faculty of Business Administration Information Technology. the research instruments were 1) an instructional model to enhance ability in writing Thai essay of undergraduate students. 2) lesson plans 3) writing exercises to test ability in writing Thai essay 4) satisfaction questionnaire 5) reflective journal. data were analyzed by content analysis. And in quantitative research population was 230 students and sample 30 second-year students from Faculty of Business Administration Information Technology of Rajamangala University of Technology Tawan-Ok: Chakrabongse Bhuvanarth Campus. The obtained data were analyzed by mean, percentage, standard deviation, t-test dependent and content analysis. The method was Sample Random Sampling. The data were analyzed by using computer software package. The statistics used in data analysis were mean, percentage, standard deviation, t-test dependent and content analysis.

The results were as follows:

1. After learning with an instructional model, the students' ability in writing Thai essay was higher than those before the experiment at the statistical level of significance .05.

2. The satisfaction of undergraduate students learner with an instructional model based on transfer of learning with social cognitive learning theory to enhance ability in writing Thai essay was at the high level.

Keywords: Transfer of Learning, Social Cognitive Theory, Thai Essay

บทนำ

การเขียนจัดเป็นทักษะสำคัญเพื่อใช้สำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันซึ่งช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนบันทึกเรื่องราวความรู้ความทรงจำต่างๆรวมไปถึงสามารถแสดงภูมิความรู้ผ่านลายลักษณ์อักษรไปยังผู้อ่านได้ การเขียนที่ดีและถูกต้องจะสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์สามารถใช้ในการอ้างอิงยืนยันเป็นหลักฐานได้ในเชิงรูปธรรม ด้วยเหตุนี้หลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงบรรจุรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนไว้ให้นักศึกษาได้ลงทะเลียนเรียนไว้อย่างหลากหลายตามหลักสูตรที่จัดขึ้นของแต่ละมหาวิทยาลัย ดังที่ กมลโพธิเย็น กล่าวไว้ว่า ในการเรียนระดับอุดมศึกษานั้นนับได้ว่าทักษะการเขียนจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาระดับนี้ เนื่องจากผู้เรียนในระดับนี้จะต้องใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสดงข้อมูลความรู้ประเด็นความคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนการสร้างสรรค์องค์ความรู้ต่างๆออกมาในรูปแบบของการเขียนรายงานทางวิชาการ การเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ การเขียนตอบข้อสอบแบบอัตนัย การเขียนเรียงความ เป็นต้น

การเขียนเรียงความจัดเป็นงานเขียนรูปแบบหนึ่งซึ่งใช้ศิลปะทางภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่างๆ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถทางการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี เพื่อเขียนถ่ายทอดเรื่องราวตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของตนออกมา เพื่อสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ผู้ที่มีความสามารถทางการเขียนเรียงความย่อมนำไปใช้ประโยชน์ในการสอบ หรือการทำงานได้ดี ดังที่ วรวรรธน์ ศรียาภักย์ ได้กล่าวอ้างความเห็นของหลวงสำเร็จวรรณกิจว่า ผู้ที่มีความสามารถเขียนเรียงความได้ดีย่อมประสบผลดีในหลายๆทาง ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ช่วยในการสอบการเขียน การพูด และการจำ ทั้งนี้การเขียนเรียงความเป็นการเขียนที่ต้องใช้ความสามารถในการเขียน และอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังจัดเป็นการเขียนพื้นฐานที่มักจะนำมาใช้เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในด้านการเขียน ตลอดจนการแข่งขันประกวดในกิจกรรมสำคัญๆขององค์กรต่างๆ ด้วยเหตุนี้การเขียนเรียงความจึงจัดเป็นเนื้อหาวิชาสำคัญในรายวิชาภาษาไทยที่ได้รับการบรรจุให้ฝึกเขียนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา แต่จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและประสบการณ์การสอนการเขียนของผู้วิจัยในระดับอุดมศึกษา พบว่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความของนักศึกษายังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เช่นในปีการศึกษา 2551-2553 นักศึกษามีคะแนนในช่วงคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.50-53.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจถึงปานกลาง

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยระดับอุดมศึกษาและจากนักศึกษาที่ได้เคยเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้แบบสอบถาม พบว่าทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน คืองานเขียนของนักศึกษาในชั้นเรียนยังไม่สามารถสื่อความได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ หรือมีเนื้อหาไม่ครอบคลุมประเด็นทั้งหมดที่ตั้งไว้ ด้านภาษาที่ใช้ในงานเขียนยังขาดความสละสลวย และพบข้อบกพร่องทางภาษา การจัดลำดับความคิดยังคงสับสนวุ่นวาย ขาดความสัมพันธ์กันในแต่ละย่อหน้า นอกจากนี้ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนพบว่าผู้สอนก็ยังคงใช้รูปแบบหรือแนวการสอนแบบเดิม คือ ผู้สอนเป็นผู้ให้หัวข้อเรื่องแล้วให้นักศึกษาเขียนเรื่องมาส่งตามเวลาที่กำหนดนักศึกษาจึงมักประสบปัญหาว่าไม่รู้จะเริ่มต้นงานเขียนอย่างไร มองไม่เห็นประเด็นที่จะเขียน จากสาเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าปัญหาทางการเขียนที่พบนั้นมี 2 ประการหลัก คือปัญหาจากตัวผู้เรียน มาจากการขาดแนวความคิดที่จะเขียน ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นเขียนอย่างไร รวมถึงขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อความออกมาเป็นงานเขียน และ ปัญหาด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ยังไม่สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียน และสร้างแนวคิดทางการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนเรียงความ ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ของ Thorndike มีแนวคิดสำคัญ คือ การนำเอาข้อมูล ความรู้ กลวิธี ตลอดจนสถานการณ์ที่เคยได้รับรู้ หรือ ได้เรียนรู้มาก่อน มาเป็นแนวทางในการเรียนรู้งานครั้งใหม่ที่มีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์เดิม ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ผสมผสานกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ ของ Bandura นำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยหลักการว่านักศึกษาจะเกิดการเรียนรู้ทางการเขียนที่ดีได้ก็ต่อเมื่อมีต้นแบบเรียงความที่ดีมาให้เห็นก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้นักศึกษาศึกษาเรียงความต้นแบบทั้งในด้านการวางโครงเรื่อง องค์ประกอบ กลวิธีการใช้ภาษาเนื้อหา ตลอดจนคุณค่าที่ปรากฏในงานเขียน จากนั้นจึงมอบหมายหัวข้องานเขียนที่มีความคล้ายคลึงกับงานเรียงความต้นแบบเพื่อให้นักศึกษาเกิดการถ่ายโยงทางความคิดจากงานต้นแบบมาสู่งานของตนเอง โดยผู้วิจัยกำหนดให้นักศึกษาต้องจัดทำโครงร่างการเขียนก่อนที่จะลงมือเขียนด้วยการใช้เทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) ของ Buzan มาช่วยในขั้นตอนของการเขียนโครงเรื่องเพื่อให้นักศึกษามองความคิดออกมาเป็นรูปธรรม ช่วยกระชับเนื้อหาให้เป็นไปอย่างมีทิศทางและช่วยเชื่อมโยงแนวความคิดไม่ให้กระจัดกระจายออกจากกัน ทั้งนี้ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้วิจัยตามแนวทางการเรียนรู้สเกฟโฟลด์ (Scaffold Instruction) ตามแนวทางของ Vygotsky เข้ามาช่วยด้วย นั่นคือครูจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการลงมือให้ความช่วยเหลือต่อการปฏิบัติงานของผู้เรียนในรูปแบบต่างๆ จากนั้นจึงจะค่อยๆลดบทบาทความช่วยเหลือลงในงานถัดไปเรื่อยๆ จนในที่สุดผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้อบรมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าจากแนวคิด ทฤษฎีที่นำเสนอมาทั้งหมดนั้นสามารถนำมาใช้เป็นหลักการในการสร้างสรรค์และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการสอนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความได้ อันจะเป็นรากฐานสำคัญให้แก่ผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิตใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้ ความคิดเห็นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยระบุไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางการเขียนของนักศึกษาให้สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นงานเขียนเรียงความที่น่าสนใจ และเกิดคุณค่าได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้อบรมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้อบรมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตโดย

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักศึกษาระดับปริญญา

บัณฑิตกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้อบรมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

- #### 2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้อบรมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบของการวิจัยการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ตามรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method) ของ Creswell
2. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีที่ 1 ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0031005 การเขียนเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 230 คน

3. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีที่ 1 ตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์พานารณซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0031005 การเขียนเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับสลาก

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 2 ชุด ได้แก่

1) แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรียงความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2) แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความ

2) แผนการจัดการเรียนรู้

3) แบบวัดความสามารถทางการเรียนรู้การเขียนเรียงความภาษาไทย

4) แบบสอบถามความพึงพอใจ

5) แบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent) และ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ หลักการของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน กระบวนการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ 2) ขั้นการเชื่อมโยงสู่ความคิด 3) ขั้นการทบทวนเพื่อผลิตผลงาน 4) ขั้นการปฏิบัติการทางการเขียน และ 5) ขั้นการประเมินผลการเรียนตามเกณฑ์จากผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่มีต่อประเด็นต่างๆของรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบวัดของ Likert สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 การใช้รูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 แบบทดสอบก่อน และหลังการทดลองในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยก่อนการทดลอง และหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการเขียนเรียงความภาษาไทยก่อนและหลังการทดลอง

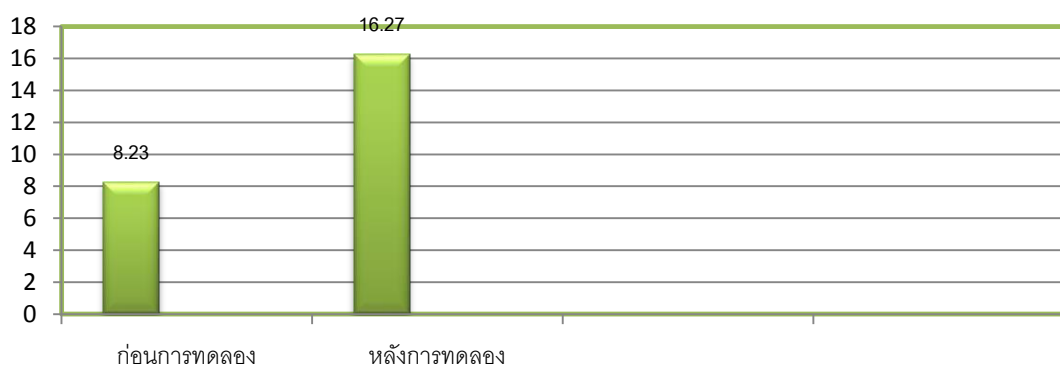
(n = 30)

คะแนน ความสามารถด้าน การเขียน เรียงความ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	พัฒนาการที่ เพิ่มขึ้นคิด เป็น %	t	df	sig
ก่อนการทดลอง	20	8.23	2.22	8.04	21.03	29	.000*
หลังการทดลอง	20	16.27	1.48				

*p- value < .05

ทั้งนี้สามารถแสดงผลเป็นแผนภาพแสดงคะแนนเปรียบเทียบก่อน และหลังการทดลองการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ดังปรากฏในแผนภาพที่ 1 ดังนี้

(n = 30)

■ คะแนนการทดสอบ

ภาพที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

จากภาพที่ 1 พบว่าคะแนนก่อน และหลังการทดลองการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ คะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.23 และ คะแนนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.27

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการทดลองจะเห็นได้ว่าการที่นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้งานต้นแบบนั้น ช่วยให้นักศึกษาเขียนเรียงความได้ง่ายขึ้น เพราะมีการถ่ายโยงทางความคิดจากงานเขียนต้นแบบที่ได้ศึกษา นักศึกษาจึงมองเห็นแนวทางในการเขียนอันจัดเป็นการจุดประกายทางความคิดให้เห็นเป้าหมายและผลสำเร็จของงานเขียน นอกจากนี้การอ่านงานต้นแบบยังเป็นการช่วยแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นงานเขียนอย่างไร ช่วยให้เห็นประเด็นทางการเขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้จากผลของการทดลองพบว่าแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักศึกษาให้เพิ่มขึ้นได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายสุนีย์ เต็มสินสุข ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการถ่ายโยงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่ารูปแบบการสอนที่ใช้การถ่ายโยงการเรียนรู้สามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ โดยนักศึกษามีผลความสามารถทางการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้พบว่าผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐกานต์ รักษาที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาคำให้เหตุผลและการเชื่อมโยงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาคำให้เหตุผล และการเชื่อมโยงได้อีกทั้งนักเรียนค่อยๆเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนรู้ในทางที่ดีขึ้น สามารถเชื่อมโยง และนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำวิธีการเรียนรู้แบบสแกฟโฟลด์ มาเป็นแนวทางในการพัฒนางานเขียนของนักศึกษาในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยจะมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษาหลายส่วน เช่น ส่วนของการศึกษางานต้นแบบ การวางโครงเรื่อง และในส่วนของ การลงมือปฏิบัติการเขียนเรียงความ ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองโดยมี

ผู้วิจัยเป็นผู้สนับสนุน และคอยช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา หรือเมื่อเกิดข้อสงสัยในการเขียน อย่างไรก็ตาม ปัญหาหรือข้อสงสัยของนักศึกษาที่เกิดขึ้นจะเกิดในจุดที่แตกต่างกัน ดังนั้นการช่วยเหลือจึงเป็นแบบรายบุคคล และฝึกให้นักศึกษาปฏิบัติงานซ้ำๆ จนเกิดความเข้าใจ เมื่อนักศึกษามีความสามารถในการเขียนเรียงความเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงจะค่อยๆ ถอดถอนการช่วยเหลือลง จนถึงขั้นที่ไม่ให้การช่วยเหลือเลย เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนงานได้ด้วยตนเอง

3. การนำเทคนิคแผนผังความคิด มาช่วยในการวางโครงเรื่องทำให้นักศึกษาสามารถจัดลำดับความคิดได้ ไม่ให้เกิดความสับสนวุ่นวาย ช่วยในการเก็บประเด็นความคิดได้อย่างครบถ้วน และส่งผลที่ดีต่อการเขียนเรื่องในลำดับถัดไป

4. ผลจากการทดลองผู้วิจัย พบว่า จากการคะแนนการเขียนทั้ง 6 ครั้ง นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์พัฒนาขึ้นในทุกครั้งของการเรียน โดยผลคะแนนในแบบฝึกหัดครั้งที่ 5 และ ครั้งที่ 6 มีผลคะแนนสูงที่สุดตามลำดับ คือ คะแนนครั้งที่ 5 ได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.90 และคะแนนครั้งที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 แต่ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง (Post test) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.27 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าการเขียนแบบฝึกหัดทั้งสองครั้ง จึงสามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่า ผลคะแนนที่ลดต่ำลงมีผลเนื่องมาจาก ในการเขียนเรียงความหลังการทดลอง (post test) นั้น เป็นการเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อเรื่องให้เขียนในห้องสอบ ทำให้นักศึกษาไม่มีโอกาสจะได้ศึกษาเรียงความต้นแบบ และไม่มีโอกาสจะได้เปิดไวยากรณ์ จึงทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการทดลองหลังเรียนน้อยกว่างานเขียนเรียงความที่ได้ศึกษาจากเรียงความต้นแบบในชั้นเรียน จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การเรียนรู้โดยการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษางานต้นแบบช่วยให้นักศึกษาเกิดการถ่ายโยงความรู้ ความคิด ประสบการณ์มาสู่งานเขียนได้จริง จึงเป็นการยืนยันว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบสามารถใช้พัฒนาความสามารถในการการเขียนเรียงความของนักศึกษาได้จริง

5. จากการพูดคุยสอบถามในระหว่าง และหลังจากการจัดการเรียนการสอนนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้มีโอกาสซักถามข้อมูล และขอความช่วยเหลือจากผู้วิจัยได้ตลอดเวลา อันเป็นการช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนช่วยลดความตึงเครียดของการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับที่ Berk and Winsler ที่ได้กล่าวถึงการสอนในรูปแบบของสแกฟโฟลด์ไว้ว่า การสอนแบบสแกฟโฟลด์จะเกิดขึ้นได้ในลักษณะของการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน คือ ผู้สอนต้องต้องให้ความช่วยเหลืออย่างอบอุ่น และให้ความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาจึงจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองจนเต็มตามศักยภาพด้วยการทำงานไปได้อย่างต่อเนื่องจนจบ

6. จากการดำเนินการทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาแต่ละคนจะเกิดความสงสัยในแต่ละขั้นตอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงต้องเข้าไปช่วยเหลือเป็นรายบุคคล เช่น นักศึกษาบางคนจะมีปัญหาในส่วนของทฤษฎีเรียงความต้นแบบ บางคนจะมีปัญหาในส่วนของ การวางโครงเรื่อง บางคนจะมีปัญหาในการปฏิบัติทางการเขียน เป็นต้น ดังนั้นการเข้าไปให้ความ

ช่วยเหลือเป็นรายบุคคลจึงช่วยสร้างความเข้าใจ และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักศึกษา ให้ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งภายหลังจากการให้ความช่วยเหลือ พบว่านักศึกษากลับพูดคุย ชักถาม มากขึ้นกว่า ตอนอธิบายหน้าชั้นเรียน นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยเข้าไปให้ความช่วยเหลือนักศึกษาคนหนึ่งแล้ว นักศึกษาคนที่เหลือจึงค่อยคลายความกังวลและกล้าขอรับความช่วยเหลือบ้าง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังพบว่า มีนักศึกษาหลายคนที่ยังไม่กล้ายกมือขึ้นขอความช่วยเหลือ หรือชักถาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องใช้การสังเกตขณะนักศึกษาอ่าน และเขียนงาน ซึ่งหากพบว่า มีนักศึกษาที่ติดขัดในช่วงใด ก็จะรีบเข้าไป สอบถามและเสนอความช่วยเหลือให้ โดยอาจเสนอความช่วยเหลือโดยช่วยเขียนเนื้อหาให้บางส่วน หรือ อาจใช้คำถามในการชี้แนะ หรือเสนอแนะแนวทางในการเลือกใช้กลวิธีทางการเขียนที่ปรากฏอยู่ในใบความรู้ให้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่นักศึกษาแต่ละคนกำลังประสบอยู่ อนึ่งจากการพูดคุยกับ นักศึกษาถึงวิธีการเขียนตามขั้นตอนของการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า นักศึกษาสามารถทำผลงานได้ดีขึ้นจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้
 - 1.1 ผู้สอนจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจขั้นตอนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นก่อนจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 - 1.2 ผู้สอนสามารถเลือกใช้เรียงความต้นแบบที่นอกเหนือไปจากที่ปรากฏในงานวิจัยครั้งนี้ได้ทั้งนี้เพื่อปรับให้สัมพันธ์กับเรื่องราว สถานการณ์ สภาพแวดล้อม และความสนใจของนักศึกษา แต่ต้องอยู่ในข้อกำหนดของการเลือกเรียงความต้นแบบที่ผู้วิจัยได้ระบุไว้
 - 1.3 การกำหนดหัวข้อเรื่องในการเขียนเรียงความให้กับนักศึกษา ในกรณีของผู้สอนต้องการใช้เรียงความที่นอกเหนือไปจากงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องกำหนดหัวข้อการเขียนเรียงความให้มีความสัมพันธ์กับเรียงความที่นำมาเป็นต้นแบบ
 - 1.4 ผู้สอนควรสังเกต และใส่ใจพฤติกรรมของนักศึกษาขณะรับการช่วยเหลือจากผู้สอนว่ามีความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานต่อได้จริงตามศักยภาพที่ได้รับ เพราะการที่นักศึกษาตอบรับว่าเข้าใจ อาจเพราะมีอิทธิพลทางด้านอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เกิดจากความเกรงใจ หรือ เกรงกลัวครูผู้สอน
 - 1.5 ผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนเรียงความที่ดีเพื่อสามารถอธิบาย และยกตัวอย่างเสริมความเข้าใจให้กับนักศึกษาได้
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 การนำรูปแบบการเรียนการสอนการเขียนทางภาษาไทยไปพัฒนาในรูปแบบอื่นๆ เช่น สร้างเสริมความสามารถในการเขียนความเรียง การเขียนบทความ การเขียนบทร้อยกรอง เป็นต้น
 - 2.2 การนำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ร่วมกับทฤษฎี

การเรียนรู้จากตัวแบบในการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับการเขียนในรายวิชาอื่นเช่น การสร้างเสริมความสามารถทางการเขียนประเภทต่างๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กมล โปธิเย็น. (2547). รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์ชิกและวิธีการแบบสแกฟโฟลด์. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิตครุศาสตร์ สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกานต์ รักษาค. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหา การให้เหตุผล และการเชื่อมโยงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิตครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2557). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2548). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยการถ่ายโยงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ดุขฎิบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Bandura, A. (1988). *Mechanisms of moral disengagement in terrorism*. New York: Cambridge University Press.
- Berk, Laura E., and Winsler, Adam. *Scaffolding Children's Learning: Vygotsky and Early Childhood Education*. Washington, DC: National Association for the Education of Young Children.
- Buzan, Tony. (1991). *Use both sides of your Brain*. New York: Penguin Group.
- Creswell, J.W. (2003). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed methods approaches*. 2nd ed. Thousand Oak: Sage Publications.
- Likert. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : Wiley & Son.
- Thorndike, E.L. (1913). *Educational psychology: The psychology of learning*. (Vol.2). New York: Columbia University Press.
- Vygotsky, L.S. (1997). *Educational Psychology Translated by R. Silverman*. Florida: St. Lucie Press.